

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

น้กล้า

ก่อนจ้งหัน

วันนี้ผมจะไม่ได้อยู่นะ พระณรมีหลักธรรมหลักวินัยมีศาสดาประจำองค์ทุกองค์ๆ นะ ธรรมก็ดี วินัยก็ดี นั่นละคือองค์ศาสดา ให้ติดแนบอยู่กับตัวเอง ไม่มีที่แจ้งที่ลับที่ไกลที่ไกล คือธรรมและวินัยอยู่บนหัวใจเราทุกคนๆ คำว่าที่ลับที่แจ้งเป็นเรื่องของกิเลสต้นหากลมาหลายส้นพันคม ทำความสกปรกต่อโลกก็คืออกลมาของกิเลส ถ้าธรรมแล้วไม่มีที่ลับที่แจ้ง ศาสดาองค์เอกอยู่กับธรรมวินัย

พระตั้งใจปฏิบัติให้ดี ออย่ามาโกรโโรโกโส พระในวัดนี้เลอะๆ ไล่ออกเรื่อยนะ พอจับได้ชัดเจนแล้วไล่ออกๆ เราไม่พูดอะไรมากแหละเพราะสอนมามากต่อมากแล้ว ยังมาผิดอยู่ในสิ่งที่สอนที่พูดอยู่ทุกวันๆ ควรแล้วหรือที่จะเอาอยู่ไว้ในวัดให้มันเนาพะกันทั้งวัด ไล่ออกทันทีเลย ทางด้านแม่ชีแม่ชาก็เหมือนกันเอาแบบเดียวกัน เราเป็นผู้ปกครองคนเดียว เพราะสอนมามากต่อมากแล้ว มันเลอะๆ เทอะๆ สิ่งที่ไม่น่าเป็นก็เป็น สิ่งที่ไม่น่าเห็นก็ได้เห็นเข้ามาละ

วัดนี้เราส่งเสริมที่สุดในการปฏิบัติจิตตภาวนาเป็นสำคัญ เรื่องจิตตภาวนาเราไม่เข้าไปแตะต้องเลย งานการทั้งหลายไม่ให้มี ให้มีแต่เรื่องจิตตภาวนา ดูหัวใจตัวเองด้วยสติไม่ให้โยกคลอน มันเลอะเทอะไปเพราะความสึดตัวนั้นแหละไม่ใช่เพราะอะไร ถ้าคนไม่สึดตัว มีสติประจำตัวอยู่แล้วก็ไม่ค่อยผิดพลาดคนเรา อันนี้มันไม่มี เลอะๆ เทอะๆ เลยกลายเป็นมูทะลุไปเลยก็มี

นี่ก็ได้ไล่ออกหลายองค์แล้ววัดนี้ ไม่ว่าใครถ้าเราปกครองอยู่นี้แล้ว การแนะนำสั่งสอนก็สอนมามากต่อมากแล้ว ยังมาผิดในสิ่งที่สอนๆ อยู่แล้วนั้นจะเอาไว้ทำไม ไล่ออกๆ พวกเนื้อร้าย ทำความเสียหายแก่เนื้อดีๆ ให้เสียไปหมด อยู่นี้ก็ท่าน...ให้ดูแลพระณรมทั้งหลาย องค์ไหนไม่ดีควรแนะนำสั่งสอนอะไรก็สอนตามที่เคยสอนมาแล้ว ถ้าไม่เป็นท่าแล้วให้ไล่ออก ท่าน..ไล่ออกเลย ไม่จำเป็นต้องรอให้เราอยู่เรามา ให้ไล่ออกเลย

ข้างในก็เหมือนกัน ท่าน..ให้เป็นคนดูแลข้างในครัว ทางนี้ก็เหมือนกันให้ดูแลไม้จ้งนเลอะไปหมดนะ มันแหลมมันคมนะไอ้ตาก็เลส ตาสกปรกตาส้วมตาถานมันแหลมมันคม ใจแหลมใจคม ถ้าเป็นตารรถตารธรรมไม่ค่อยมีนะ เช่อๆ ซ่าๆ เลอะๆ เทอะๆ ดูไม่ได้นะ

เราไปที่ไหนมาที่ไหนได้วัดกวีวิจารณ์ แต่ก็จำเป็นต้องไปๆ ยิงเฒ่าแก่ลงทุกวันๆ ค่อยปล่อยค่อยวางไม่อยากจะเล่นกับอะไร ตั้งแต่สังขารร่างกายเจ้าของมันก็ไม่ไหวแล้วแหละ เดินไปก็จะล้มลุกคลุกคลาน หมู่เพื่อนยังมาทำให้หนักอกหนักใจ เหยียบหัวกันไป เหยียบหัวครูอาจารย์ไป ชี้อวดหัวครูอาจารย์ไปด้วยความไม่มีหิริโอตตปะปะ ความสะดุ้งกลัวต่อบาปนี้ละมันเสียมาก

พระที่จะมาที่นี่ให้ดูแล้วดูเล่าณะ ที่ผมไม่ยอมมีเข้ามา ไม่ควรรับอย่ารับ รับแล้วก็หนักหัวอกเราผู้เป็นหัวหน้านั่นแหละ ให้ภาวนา บอกแล้วให้ภาวนา วัดนี้เป็นวัดภาวนา ไม่ใช่ให้ทำอย่างอื่นอย่างใด งานอื่นงานใดเราไม่สนใจยิ่งกว่างานจิตตภาวนา พระอย่าเพ่นๆ ฟ่านๆ เลอะๆ เทอะๆ นะพระ มักจะเป็นขโมยออกนอกวัด เวลาไหนๆ ไม่ทราบ นี่เราทราบอยู่ไล่่ออกแล้วก็มี เป็นอย่างนั้นนะ มันมาหน้าด่าน มาศึกษาอบรมธรรมวินัยทำไมเป็นอย่างนั้น ไม่ดูครูดูอาจารย์ ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ ไปเลอะๆ เทอะๆ เข้าออกวัดไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์

หัวหน้าวัดมีอยู่จะไปไหนมาไหนต้องบอกหัวหน้าชี หลักระรมวินัยก็มีอยู่อย่างนั้น ไม่ใช่แบบมูทะลุๆ นั่นเขาเรียกมหาโจร พวกอันธพาล พระอันธพาลพระมหาโจร คอยขโมยเวลาครูบาอาจารย์หรือหมู่เพื่อนเปลอ นั่นละเรียกมหาโจร เลอะไปหมดจนจะดูไม่ได้ เราก็ยิงเฒ่าแก่มา ทุกสิ่งทุกอย่างปล่อยเข้ามาๆ ไม่อยากเล่นกับอะไรทุกวันนี้ ดูเจ้าของก็ดู เวลานี้ไม่ดูแล้วเจ้าของ หากรู้ยังงั้นแหละ ไม่ทราบมีธรรมมีวินัยหรือไม่ หากมีอยู่ในนั้นแหละ เนะ ฟังชินะ

เวลาที่ว่ามีหรือไม่มีธรรมวินัย หากมีอยู่ในนั้น เห็นหมดนี่ เช่อๆ ซ่าๆ มาที่ไหน มองเห็นหมดๆ เลย อย่างว่าตั้งแต่พระเณรเลย ฆราวาสเข้ามาในวัดก็เหมือนกัน มาเก้อๆ กังๆ เลอะๆ เทอะๆ มาเที่ยวเตร็ดเตร่เร่ร้อน เราเขียนไว้บนนั้นเห็นไหมได้อ่านไหม กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพ่นพ่านในวัด คือมาเที่ยวเลอะๆ เทอะๆ ไม่ใช่มาวัดมาวาเพื่อบุญเพื่อกุศล มันมาเลอะๆ เทอะๆ แบบหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ เห็นไหมหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ มันรู้จักเจ้าของเมื่อไร เลอะๆ เทอะๆ ไม่มีขอบเขต บ้านเรือนไม่มีหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ อันนี้คนไม่มีขอบเขตคนเดือน ๙ เดือน ๑๒ ก็เป็นแบบเดียวกันเลอะไปหมด

ถ้าไม่มีศาสนาครอบครองแล้วคนไม่มีค่ามีราคา ยิ่งแต่ไม่ได้ติดทางให้เหมือนหมาเท่านั้นเอง หมามันก็เดือดร้อนชิคนสมัครเป็นหมาแต่ไม่มีหาง ไปยุ่งกับทางหมาหมาจะกัด อย่ามายุ่งกับทางหมาวัดป่าบ้านตาดนะ เดี่ยวมันไล่กัดเอาจะว่าเราไม่บอกให้พร

หลังจ้งหัน

ธรรมลี ผาแดง ถวายทองคำ ๒ กิโล ๒๕ บาท เซ็ค ๘๗,๙๓๐ บาท เงินสด ๔๖,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๓๓,๙๓๐ บาท เก็บหอมรอมริบทองคำได้น้อยเมื่อไร เดียวนี้ตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโลแล้ว พยายามหาเพื่อเข้าคลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติ ถ้าไม่พาพี่น้องหาใครจะหา เมืองไทยเรามีที่ไหนได้ทองคำถึง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโล ก็มาติดต่อผู้นำพี่น้องทั้งหลายออกช่วยกันเห็นไหมล่ะ ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้านกว่าที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว จากนั้นดอลลาร์กระจายออกช่วยเงินไทย เราได้เคยประกาศให้ทราบทั่วหน้ากันแล้ว คือเงินไทยไม่พอใช้ตั้งแต่เราหยุดการเทศนาว่าการช่วยชาติมาแล้ว เงินไทยร่อยหรอ แต่ผู้ที่จำเป็นไม่ร่อยหรอ จึงต้องหมุนเอาเงินดอลลาร์เข้ามาช่วยเงินไทย สำหรับทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าตลอด ๆ ไม่รู้ว่าไหลไปไหนเลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย เข้าเลย ๆ

เราพยายามที่สุดที่จะให้ชาติไทยของเรามีความแน่นหนามั่นคง ทั้งศีลธรรม ทั้งวัตรธรรม ศีลธรรมก็ให้มีจิตใจแน่นหนามั่นคงกับธรรม...ใจเรา ส่วนด้านนอกก็ให้ความแน่นหนามั่นคงกับวัตถุสิ่งของที่เรายู้งินใช้สอยให้รู้จักประมาณ อย่าเถลไถลใช้ไม่ได้ การเก็บการรักษาเก็บไว้เพื่ออะไร การใช้จ่ายใช้จ่ายเพื่ออะไรให้มีเหตุผลหลักเกณฑ์ อย่าสุรุ่ยสุร่ายเป็นนิสัยไม่ดี สंहารตัวเอง สมบัติเงินทองก็ไม่มี ตัวเองก็เดือดร้อน เรียกว่าสंहารตัวเอง ธรรมท่านรอบคอบสุดยอด ไม่มีใครเกินพุทธศาสนาของเรา สอนลงจุดไหน ๆ เรียกว่าช่วยโลก ๆ บกพร่องตรงไหนหนุนเข้าไป ๆ ให้สมบูรณ์

ธาตุขันธ์ค่อยเบา เมื่อวานนี้หมอนิยดาให้ รู้ชัดเจนว่าลดลง เมื่อเช้านี้ฉันจึงหันได้เยอะ ดูมันลดลงตั้งแต่ค่ำเมื่อวานนี้เพราะนิยดาที่มันกดมันถ่วงอะไรพูดไม่ถูกค่อยจางลง ๆ แล้ววันนี้ค่อยสบาย นิยดาตอนบ่าย ๓ โมงเมื่อวาน หมอรุ่งเรืองมานิยดาให้วันนี้รู้สึกเบา ฉันจึงหันก็ได้มาก ฉันได้มากกว่าธรรมดา ใช้หัวทดแทนนั้นแหละ ไม่ใช่หัวตะไคร้ไขมันกดมันถ่วงอยู่ในพูดไม่ถูก แต่รู้ชัดเจนภายในร่างกาย มันเหมือนมีอะไรถ่วงอยู่ในนี้ เมื่อวานนี้นิยดาผ่านไปแล้วบ่าย ๓ โมง หลังจากนั้นมาก็ค่อยเบาลง ๆ จนกระทั่งเมื่อเช้านี้เบา ฉันจึงหันก็ได้มาก

เอ้อ นี่ถ้าเทียบแบบโลกนะ เหมือนหมาพรานที่เขาเลี้ยงไว้ในบ้านเขา หาล่าสัตว์เก่ง อันนี้ก็ล่าทุกอย่างเก่ง เข้าใจไหมล่ะ ล่าทองคำได้ตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลกว่า นี่ก็ล่า เข้าใจไหม ดอลลาร์ก็ได้ตั้ง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่ก็ล่า เลยเป็นหมาพรานล่าเก่ง นอกจากนั้นยังล่าธรรมเข้าสู่ใจประชาชนอีก เวลานี้วิฑูออกทั่วประเทศ ตั้งร้อยกว่าสถานี นี่เป็นเองนะ พอเราเทศน์จบแล้วหายเงียบ ๆ เราไม่สนใจกับอะไร พอเทศน์จบแล้วหาย จำไม่ได้เลยว่าเทศน์อะไร ขนาดนั้นล่ะ เวลาจะเทศน์ก็เทศน์ปั๊บ ๆ ๆ จบแล้วหายเลย ๆ

ไม่ว่าจะพูดหนักเบาเล็กน้อยเหมือนกันหมด เพราะเป็นธรรมล้วนๆ ด้วยกัน จะนิมนวลอ่อนหวานอะไรก็เป็นสำนวนของธรรม จะดูดำดูขาวเฉียบขาดขนาดไหนก็เป็นสำนวนของธรรมเพื่อทำคนให้ดีขึ้นนั้น เรียกว่าเป็นหมาพราณก็ได้ หลวงตาบ้วนนี้จะเรียกว่าเป็นหมาพราณก็ได้ พราณทุกอย่าง พราณสมบัติเงินทองข้าวของเข้าสู่คลังหลวงของเราที่พราณทองคำได้ ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า แต่ดอลลาร์เวลานี้แปรออกมาช่วยเงินไทย ทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าตลอดไม่ให้รั่วไหลไปไหนเลย ส่วนดอลลาร์นั้นแยกออกมาช่วยเงินไทย เพราะเงินไทยไม่พอที่จะช่วยโลก นี้เรียกว่านักล่า...หลวงตา เรื่องวัตถุ

ที่นี้พูดถึงเรื่องธรรมมันตั้งร้อยกว่าสถานีแล้วธรรมะหลวงตาบ้วน ล่าหากิเลสดี กิเลสออกจากหัวใจคน เรียกว่าล่าเหมือนกันนี้ก็ดี เป็นยังงี้ละ การเทศนาว่าการนี้วิทฺยที่ไหนออกมีแต่ธรรมะหลวงตาบ้วนๆ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายท่านช่วยบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ สุดทำก็เรยีนตัว ยืนตัวในสถานนั้นๆ เปิดตลอดเลย แล้วธรรมะของเราทุกชั้นด้วยเทศน์อย่างไม่มีข้อข้องใจสงสัย ถอดออกมาจากหัวใจที่ได้ปฏิบัติมาได้รับรู้เห็นยังงี้ถอดออกจากนี้ไปเลย จึงไม่มีผิด พูดตรงๆ ว่าไม่มีผิด พูดอย่างเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดนี้เป็นพลังของธรรมนะ ไม่ใช่พลังของกิเลส เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดดูดำดูขาวเหล่านี้มีแต่พลังของธรรมทั้งนั้น

กิเลสไม่มี จะเอาอะไรมาเป็นพิษเป็นภัยต่อโลกละ เราพูดจริงๆ ไม่มีพิษมีภัยมีแต่ธรรมล้วนๆ ออกแง่ไหนก็เป็นธรรมทั้งหมด ธรรมประเภทนี้ออกจากภาคปฏิบัติสาธุ เรียนตามตำรับตำราที่พอเป็นปากเป็นทางเพื่อเข้าสู่ภาคปฏิบัติ เข้าภาคปฏิบัติแล้วที่นี้อะไรเกิดขึ้นมาตัวเองรู้เห็นเอง เป็นสมบัติของตัวเองด้วยๆ ส่วนเราเรียนปริยัติเป็นความจำไม่ใช่สมบัติแท้ เป็นปากเป็นทางเพื่อจะเข้าสู่ภาคปฏิบัติ พอเข้าสู่ภาคปฏิบัติปฏิบัติตามปริยัติที่เรียนมาแล้วนั้นรู้เห็นอะไรเป็นของตัวเองๆ ตลอดไปเลย

หลังจากนี้แล้วเราก็จะไปบุรีรัมย์ ไปพักโรงสีร้อยเอ็ดก่อน สมหมายมาจงไว้แล้ว ตัวมันก็นั่งฟังอยู่ นั่งฟังวิทฺย มันจงไว้แล้ว ไปพักครึ่งทาง รับประทานข้าวกลางวันแล้วค่อยต่อไปบุรีรัมย์ นี้ละหมาพราณดูชิ หลวงตาพราณ ขนสมบัติเข้าคลังหลวง พราณทุกอย่าง ขนอรรถขนธรรมเข้าสู่หัวใจคนก็เราพูดตรงๆ อย่างนี้ สมบัติเงินทองข้าวของเข้าสู่คลังหลวงก็เรา เวลานี้กำลังนำ ที่เหลืออร่ามอยู่นี้จะเข้าคลังหลวงทั้งนั้น นี้ละธรรมนำโลกเป็นอย่างนี้ละดูเอาพี่น้องทั้งหลาย ไม่มีมัวหมองแม้แต่นิดหนึ่ง มีเท่าไรเข้าหมดๆ นี้ละธรรม

ธรรมช่วยโลกช่วยอย่างนี้ ช่วยด้วยความเมตตา จึงไม่มีส่วนอะไรๆ ที่จะหยิบแม่เม็ดหินเม็ดทราย เราไม่มีกับสิ่งเหล่านี้ ได้มาเท่าไรเข้าหมดๆ เลย ใครมาเกี่ยวข้องกับ

เรากับเงินกับทองแล้วต้องเป็นหัวใจเดียวกันกับเรา ถ้าจับได้ไล่เลยไม่ให้เข้าวัด
 ธรรมดานะ เราทำอย่างนั้นจริงๆ ธรรมต้องไว้ใจได้ ไว้ใจไม่ได้ไม่ใช่ธรรม นั่นเอาตรง
 นั้นละ ทองคำวันนี้ได้ ๒ กิโล ๓๓ บาท ๑ สตางค์ เราไปบุรีรัมย์น้ำมันจะแห้งกันไปหมด
 เมืองอุดรละมั่ง รถที่มันจะแห่ตามไปนี้จะหมดเมืองอุดรละมั่ง มันหากเป็นอย่างนั้น อัน
 นี้เราพูดตามความจริง ชัดต่อนิสัยของเรามากที่สุด เราปรกติไปคนเดียวๆ ตลอด
 ตั้งแต่ออกปฏิบัติไม่มีใครเกี่ยวข้องนะเราไปคนเดียว พ่อแม่ครูจารย์มันก็เสริมด้วย

พระลาไปเที่ยว บางทีเข้าไปสององค์ก็มีสามองค์ก็มี เวลาจะลาไปเที่ยว หือ ขึ้น
 เลยนะ ตั้งแต่อยู่ที่นี่มันก็ตกรอกให้เห็นต่อหน้าต่อตาอยู่ที่นี่ มันจะไปตกรอกไหนเวลาออก
 จากนี้ไปแล้วนะ ใครจะกล้าไปทำนว่าอย่างนั้นแล้ว อยู่ด้วยนี่มันก็ตกรอกให้เห็นอยู่ต่อ
 หน้าต่อตา แล้วออกจากนี้มันจะไปตกรอกไหนละ นั่นทำนว่า ฟังซิคำพูดพ่อแม่ครูจารย์
 แหลมคมไหม แต่เดชะสำหรับเราไม่มี พอได้โอกาส คือจะลาทำนแต่ละครั้งนี่ต้องใช้
 ความเคารพทุกอย่างมารยาทพร้อมเหมือนผ้าพับไว้ กราบเรียนถามถึงเรื่องการทำงาน
 เพราะในวัดนี้เราพูดตรงๆ เป็นบ้อยกลางเรือนของพระในวัดหนองผือ ตาต้องสอดต้อง
 ส่องต้องสอดต้องแถมดูตลอดเวลา เพื่อความอยู่เป็นสุขสบายของท่าน เพราะพระ
 เหล่านี้มาเอง ท่านไม่ได้ขึ้นตนิมนต์มา มาจะให้ท่านหนักใจไม่ได้

เวลาเราอยู่ที่นั่นเป็นทุกข์มากนะ เหมือนบ้อยกลางเรือนของวัดหนองผือ ต้อง
 สอดต้องแทรกต้องดูนั่นดูนี่ เพื่อความเรียบร้อยไม่ให้ระเกะระกะสายหูสายตาท่าน เป็น
 อย่างนั้นละ ตาสอดส่อง เพราะฉะนั้นพระเณรจึงกลัวเรามาก กลัวแต่ไหนแต่ไรมา กลัว
 รองพ่อแม่ครูจารย์มัน สุดท้ายก็เลยกลัวเรามากกว่าท่าน ท่านอยู่เฉยๆ ท่านไม่มี
 อะไร แต่เรานี่สอดนั่นแทรกนี่อยู่เรื่อย เดียวชู้มันเดี่ยวชู้มันเพื่อความเรียบร้อย ทีนี้เวลา
 เราจะลาไปไหน มีโอกาสเราต้องกราบเรียนถามว่าการทำงานในวัดนี้มีอะไรบ้าง ถ้ามีก็จะ
 พาพระเณรจัดทำอะไรให้เรียบร้อย ท่านก็บอกว่าไม่มีอะไร ถ้าไม่มีอะไรก็ขอกกราบลา
 พ่อแม่ครูจารย์ไปเที่ยวภวานาสักชั่วระยะหนึ่ง ไม่ได้ว่าเตลิดเปิดเปิงนะ ไปสักชั่วระยะ
 หนึ่ง

ทีนี้ท่านเก็บไว้เงียบละ เราคอยฟัง ท่านจะออกเมื่อไรท่านพิจารณาเรียบร้อย
 แล้วท่านก็ออกเอง ก็วันก็ตาม พอเล่าถวายท่านแล้วปล่อยเลย ถ้าท่านไม่มีเงื่อนต่ออีกก็
 ไปไม่ได้เลยเรา เพราะมารยาทความเคารพท่าน ถ้าวันไหนท่านเห็นโอกาสอันดีแล้ว
 เอ้อ ท่านก็ออกมา เอ้อ ที่ท่านมหาอยากจะไปเที่ยวนั้นก็ไปได้แหละ ท่านถาม คราวนี้จะ
 ไปทางไหนๆ แล้วจะไปกึ่งองค์ พอว่าไปองค์เดียวขึ้นนิ้วเลย เอ้อ ท่านมหาไปองค์เดียว
 ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ นั่น กับเราไปองค์เดียวไม่ให้ใครยุ่ง เพราะท่านเห็นความตั้งใจ
 ของเราอย่างยิ่ง ทั้งที่อยู่กับหมู่กับเพื่อนท่านก็เห็นอยู่แล้ว

เวลาลงมาจากป่าจากเขามาหาท่านหนึ่งห่อกระดูกมา มีเนื้อมีหนังที่ไหน มีแต่หนังห่อกระดูก นี่ท่านก็รู้แล้วว่าเอาจริงเอาจังมากหมายว่าฉัน พอท่านอนุญาตแล้วก็ไป ไปก็เด็ดขาดเลย เพราะอยู่กับเพื่อนมันเด็ดไม่ได้ มันพระรุพระรังตาสดนั้นสดนี้ดูนั้นดูนี้ เพื่อความเรียบร้อยของพระเณรเองด้วย เพื่อความสะดวกสบายตาสบายใจสำหรับพ่อแม่ครูจารย์มันด้วย เราจึงหมุ่นอยู่ตลอดเวลา ที่นี้เวลาเราจะไปเที่ยวที่ไหนอาการท่านไม่อยากจะไปนะ เวลาท่านอนุญาตแล้วเราก็ก็นอนไปเองคนเดียวๆ เราไม่มีใครมาเกี่ยวข้อง คือมันเป็นน้ำไหลป่า ไปสององค์ก็ไหลป่า สามองค์ก็ไหลป่าไม่มีกำลังมากถ้าไปองค์เดียวนี้พุ่งเลย

เดินจากบ้านนี้ไปบ้านนั้นมีแต่เดินจงกรมทำความเพียรตลอด อยู่ที่ไหนเป็นความเพียรตลอดเลย ไปองค์เดียว ถ้าไปสององค์สามองค์มันน้ำไหลป่า แล้วคิดถึงองค์นั้นคิดถึงองค์นี้ รับผิดชอบกันโดยสัญญาณใช้ไหมละ มันหากเป็นของมัน ถ้าไปองค์เดียวเป็นกับตายป่าช้าอยู่กับเราเท่านั้นพอ ไปเลย เป็นอย่างนั้น มันพระรุพระรังเห็นไหมเดี๋ยวนี้ จะไปไหนมันขัดกันละซิกกับนิสัยอันนั้นที่ทำมา ตั้งแต่ออกปฏิบัติไม่เคยเอาใครเป็นเพื่อนๆ พ่อแม่ครูจารย์ก็ไม่เคยตำหนิ มีแต่ส่งเสริมให้ไปๆ เพราะท่านเห็นความตั้งใจของเรา อยู่กับหมู่กับเพื่อนท่านก็ดูอยู่ที่นี่ เราเป็นผู้ควบคุมคอยดูแลหมู่เพื่อนตลอดท่านก็เบาหูเบาตาเบาใจ ที่นี้ออกไปแล้วจะเป็นคนเช่นไรก็คนๆ เก่าท่านก็รู้อย่างนั้นละเรื่องราว แต่เวลานี้ไปไหนยั่วเย้าๆ มันขัดกันนะ เราทนเอา เอาละไปละ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*